

Jeg vil gerne spørge, om fru Anne Baastrup i min ordførertale hørte, at jeg sagde, at vi kunne tjene debatten ved, at vi sorterede ordet stressende brugt som synonym med fortravlet væk og sagde, at stress som medicinsk diagnose er en meget alvorlig sygdom. Det vil jeg gerne høre om fru Anne Baastrup hørte.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg hørte det først klart, da hr. Jakob Axel Nielsen besvarede mit spørgsmål. For mig at se var det et tilbagelænet oplæg til ordførertalen. Det er rigtigt, at hr. Jakob Axel Nielsen undervejs i en bisætning, synes jeg, sagde, at det er klart, at der er nogle stressrelaterede sygdomme. Men det var ikke i den størrelsesorden, som jeg oplever der rent faktisk er på arbejdsmarkedet.

Teknologirådets rapport påviser jo, at det er i størrelsesordenen 11 mia. kr., vi bruger på ikke at få forebygget denne type sygdomme, og det synes jeg altså er ret mange penge sidst på måneden.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg kan konstatere, at fru Anne Baastrup ikke har hørt efter, og jeg skal derfor opfordre fru Anne Baastrup til at læse referatet af forespørgslen i dag.

Lad mig prøve at stille et andet spørgsmål. Jeg hører, fru Anne Baastrup taler om, at vi skal have lavet nogle nye regler i arbejdsmiljøloven. Anerkender fru Anne Baastrup, at man på det overenskomstdækkede arbejdsmarked kunne lave aftaler i overenskomster eller aftaler mellem lønmodtagere og arbejdsgivere, der kunne virke på den måde, at folk fik mere indflydelse på eget arbejde, eller vil fru Anne Baastrup have, at vi skal lave firkantede regler i en lov, der siger, at det må man, det må man ikke, og det skal man leve op til, og det skal man ikke leve op til? Den danske model er jo også noget, som fru Anne Baastrup bekender sig til.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu husker jeg ikke årstallet, men det var i slutningen af 1990'erne, at vi rent faktisk fik indført klare beføjelser for Arbejdstilsynet til også at gå ind og kontrollere det psykiske arbejdsmiljø.

Umiddelbart efter at regeringen tiltrådte, forsvandt Arbejdstilsynets reelle muligheder for at kontrollere det psykiske arbejdsmiljø. Derfor er

det den nuværende regering, der har undermineret Arbejdstilsynets muligheder for at arbejde med den side af sagen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Anne Baastrup, som sådan nedgør screening: Er det sådan, at SF vil afskaffe screening, hvis SF engang skulle være afgørende for en kommende regering?

Nu har vi jo fået en henvendelse fra FTF, og det er jo så den, vi kan høre fru Anne Baastrup gengive, og det kan jo være rigtigt nok, at det er stressende og hårdt at være både fængselsbetjent og socialrådgiver, men tror fru Anne Baastrup virkelig, at de to typer job ville blive væsentligt påvirkede af, at man laver nogle stressklinikker på nogle arbejdsmiljømedicinske områder rundtomkring i landet?

Mener fru Anne Baastrup, at alene ved at ændre på ledelsen kan man fuldstændig ændre de her typer job? Er det ikke noget med selve jobbet, som er stressende, fordi man står over for nogle mennesker, som har nogle meget store problemer, nemlig dem, der er indsatte? De mennesker, der kommer til en socialrådgiver i kommunen, er også meget trængt, så psykologisk set bliver man også påvirket af det. Altså, klares det alene med en streg med en pen henne på en arbejdsmedicinsk klinik?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det var mange spørgsmål.

Først vil jeg sige, at SF ikke er med i forliget om arbejdsmiljølovgivningen, efter at regeringen kom til. Det var vi før. Vi har ingen ambitioner om at deltage i en arbejdsmiljølovgivning, der er på det her niveau. Vi vil meget gerne være med til at reparere, og screening kan godt være et af elementerne, men det er slet, slet ikke godt nok.

Så var der stressklinikkerne. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at stressklinikker placeret rundtomkring i landet kan forebygge stress. Jeg siger, de kan reparere på de mennesker, der er gået ned på grund af stress.

Så rejser fru Charlotte Antonsen problemstillinger om fængselsfunktionærerne. Den måde, som den nuværende regering behandler fængselsfunktionærerne og kriminalforsorgen på, er fuldstændig ødelæggende. Der står flere mennesker og venter på at komme i fængsel, end der sidder inde. Der er dobbeltbelægning, og vi har i